

[Thorkil Kristensen.]

skellige andre også, uden at man på forhånd har nogen garanti for, hvor meget de bestiller i månedens løb, og navnlig hvor godt resultatet er, må jeg dertil sige, at spørgsmålet drejer sig naturligvis ikke om, hvornår man får løn, men det drejer sig om, hvorvidt den danske befolknings indtægt bliver givet ud til forbrug eller en større del eller en mindre del deraf bliver afsat til opsparing. Når det ærede medlem hr. Tholstrup hævder, at fordi man først får løn, når man har produceret noget, er der ingen risiko ved, at folk giver de penge ud, de tjener, så ville dette være rigtigt, hvis et samfund som det danske kunne gå rundt, når al indtægt, altså al produktion, blev anvendt til forbrug. Det ærede medlem, som er forretningsmand, må vide, at dette ikke er muligt. Han må vide, at i et samfund som vort skal der, når befolkningen stiger og levestandarden skal forbedres, afsættes en betydelig del af produktionen til investering, og derfor kan det ikke gå an, at hele indtægten anvendes til forbrug. Det, som har været det danske folks grundsvaghed i de sidste år, er, at en for stor del af vore indtægter er anvendt til forbrug. Derfor har der ikke kunnet blive tilstrækkeligt tilovers til den fornødne investering, uden at vi har skullet have haft hjælp udefra. Det kan man ikke snakke sig fra med nogle talemåder.

Jeg må derimod takke den højtærede handelsminister for den saglige og sobre måde, hvorpå han har besvaret mine spørgsmål, også for den klarhed, hvormed han har bidraget med sit svar til en udrødning af de problemer, som endnu var uklare. Jeg takker for bemærkningen om, at regeringen ikke ønsker at bevare ineffektiv produktion. Jeg synes, det er en god linie. Jeg tror ikke, at administrationen altid i praksis har levet op til denne linie, jeg tror, at både priskontrollen og varedirektoratet i praksis har været med til at oprettholde mange ineffektive produktioner, men jeg tager den højtærede handelsministers ord som udtryk for, at han er enig med mig i, at man i sin praksis bør stille efter, at den frasortering af de ineffektive produktioner, som en friere konkurrence betyder, også bør ske nu.

Når den højtærede handelsminister dernæst erklærede sig enig med mig i, at man bør følge den offensive linie i beskæftigelsespolitikken og altså fremme arbejdskraftens bevægelighed, så glæder jeg mig derover. Jeg venter, at den højtærede regerings holdning vil svare dertil, når vi skal behandle

de tilsvarende spørgsmål i det folketingsudvalg, der for tiden sidder i anledning af et lovforslag, der netop beskæftiger sig hermed.

Jeg takker også for svaret om, at regeringen principielt er enig i, at vi bør stille efter stort set helt fri handel indenfor Marshallområdet. Jeg går ud fra, at når den højtærede handelsminister begrænsede det til dette område, er det kun en foreløbig begrænsning. Selvfølgelig bør formålet være på længere sigt også at give fri på andre områder, f. eks. den vestlige halvkugle.

Jeg takker for oplysningerne om den holdning, man har indtaget til os i Paris. Jeg tror, det er nyttigt, at befolkningen får dette at vide.

Derimod kunne den højtærede handelsminister ikke besvare mit spørgsmål om finanspolitikken. Han erklærede, at han ville foretrække, hvis det skulle være, finanspolitiske foranstaltninger fremfor rentepolitiske indgreb efter den konservative linie. Deri er jeg enig med ham. Han sagde, at den højtærede finansminister senere ville svare mig på det direkte spørgsmål, om regeringen ville anvende finanspolitiske foranstaltninger, hvis forholdene ikke selv har bedret sig tilstrækkeligt til efteråret. Det har den højtærede finansminister ikke gjort, og vi er derfor stadig uden svar, da den højtærede handelsminister erklærede ikke at kunne svare. Det vil jo desværre sige, at selvom der iøvrigt var grund til at påskønne de svar, jeg har fået, har vi stadig ikke nogen tilkendegivelse af, hvorvidt vi er villige til med regeringen i spidsen at føre en virkelig effektiv politik, den dag det behøves — og det er snart.

Formanden: Det ærede medlem hr. Eimer-Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Ordføreren (Eimer-Jensen): Det ærede medlem hr. Aksel Møller var nu så at sige nået raden rundt, da det ærede medlem bad regeringen om selv at aflive sig. Jeg minder om, at vilkårene, regeringen startede under i 1947, er ganske de samme som dem, der foreligger i dag. Jeg minder om, at det ærede medlem hr. Aksel Møller i denne situation har bedt det ærede medlem hr. Axel Kristensen om at medvirke til at styrte regeringen. Jeg husker ikke, om det er mere end et halvt eller $\frac{3}{4}$ år siden, at rollerne var omvendt. Jeg mener, at situationen i dag i virkeligheden er den, at det ærede medlem hr. Aksel Møller efterhånden har forvirret oppositionens stillingtagen til sagen så meget, at det ærede medlem formentlig til sidst vil blive ene om ministerstormen.